

forfærge, burde Freitagelsen gaae noget høiere op. Nu kan man rigtignok sige, at denne Skala maa sættes i Forbindelse med, hvad der er foreskrevet i § 12, nemlig at Sogneforstanderskabet, hvor særlige Forhold maatte tale for, at Vedkommende ikke ansættes til Indkomsskat efter sin hele Skatteindtægt, er berettiget til at foretage en Nedsættelse; men man kan jo ikke henregne det til særlige Forhold, at en Mand og Kone have 5 à 6 Børn. Desuden er der sat en Betingelse for Nedsættelsen, nemlig, at Selvangivelse har funden Sted; men netop fra den fattige Deel af Befolkningen, fra dem, der trænge til at faae Skatten lidt nedsat, troer jeg egentlig ikke, at man kan være berettiget til at vente nogen Selvangivelse. — Jeg er bleven opmærksom paa en Bestemmelse, der ligeledes findes i § 9, den nemlig, at der for dem, der ere skattepligtige efter § 6 c, ikke gives noget Afdrag paa Grund af, at Indtægterne ere under 500 Rd. Jeg troer dog, at der kunde tænkes Tilfælde, hvor den samlede Indtægt, som en Mand har i to Kommuner, kunde være under 500 Rd., og i saa Fald burde han naturligviis have Nedsættelse begge Steder.

I § 11 anføres, at Sogneforstanderskabet har efter bedste Skjønne at anslaae, hvad Indtægt de Skattepligtige, som ikke have brugt Selvangivelse, kunne have havt i Aaret 1863. I Loven om Kjøbenhavns kommunale Skatter findes en Bestemmelse, som jeg troer, det vilde være nyttigt at indføre ogsaa her. Det er nemlig dens § 10, hvor det hedder: „Alle offentlige Myndigheder, herunder indbefattet Bestyrelser for Banker, Assuranceelskaber, Aktieselskaber, Kreditforeninger og deslige, ere pligtige til at meddele den i § 12 ommeldte Pigningskommission de Oplysninger, der af den maatte forlanges som fornødne til Opfyldelsen af dens Hverv.“ Det har nemlig ved Ansættelsen af Formue- og Veiligheds-skatten i Sogneforstanderskaberne netop stadig været Vanskeligheden, at man ikke vidste, hvilke Prioriteter der hvilede paa Folks Eiendomme, og det vilde saaledes bethdeligt lette Sogneforstanderskaberne i deres Hverv, naar de kunde faae Oplysning herom paa vedkommende Herredskontor; for Landets Vedkommende troer jeg derhos, at det vilde være gavnligt,

naar det ikke alene blev paalagt de offentlige Myndigheder, men tillige vedkommende Godseiere og andre Eiere af Fæstesteder, at give en Fortegnelse over Fæsternes Afgifter. — Der findes i § 19 et Ord, som jeg troer trænger til en Omredaktion; der staaer nemlig: „faaer Amtmanden Grund til at formode o. s. v.“ Saavidt jeg har seet ved at gjennemlæse Loven, findes dette Ord: „Amtmanden“ ikke paa andre Steder end her, og jeg veed ikke, hvorfor der her er sat: „Amtmanden“ istedetfor „Overligningskommissionen“. — Efter § 20 skal Indenrigsministeren udarbejde og omsende en trykt Veiledning til Lovens rette Forstaaelse, til Vedømmelse af den skattepligtige Indtægt og til Opfattelse af, paa hvilken Maaade Sogneforstanderskaberne, Pigningskommissionerne og Overligningskommissionerne have at udføre deres Hverv i Overensstemmelse med denne Lov. Jeg troer, at denne Veiledning er særdeles nødvendig, og maaskee især paa Landet, fordi det der vil være vanskeligt for Folk at komme paa det Rene med, hvor stor en Indtægt de have. Men jeg troer, at det er et meget vanskeligt Stykke Arbejde, Ministeren har paataget sig her, og dersom det var Ministeren muligt, endnu medens Loven er til Behandling her, at faae udarbejdet en saadan Veiledning, troer jeg, at det vilde være det vigtigste, at den blev indført i selve Loven.

Jeg skal ikke indlade mig paa flere Bemærkninger om Lovforslagets Enkeltheder. Jeg skal kun endnu tillade mig en kort Bemærkning om Lovforslaget i dets Heelhed. Loven kalder sig „Lov om Krigsskat“. Vi vide altsaa, at de Beløb, som efter den indkomme, skulle anvendes til Krigsfornødenheder. Det Spørgsmaal, som derfor let opstaaer for os, er: Bliver Krigen ført paa en saadan Maaade, at vi med Fortrøstning kunne see dens Udfald indøbe? Vi komme derved let ind paa Betragtninger af ikke alene, hvad der ligger foran, men ogsaa hvad der ligger bag os, og Tanken henvender sig da altfor let paa Rømningen af Dannevirkstillingen. Hvad der er gjort, kan det jo vel ikke nytte at tale om, som om man derved kunde faae det omgjort, men det er dog altid for Fremtidens Skyld godt, at man igjen betragter, hvad der er skeet. Og nu troer jeg,